

НА ШЛЯХУ ЗВЕРШЕНЬ

Знайомство з Маргаритою Василівною Знаменською, непересічною особистістю, відбулося ще далекого 1971 року, коли я залучився до активної громадської роботи в Українському відділенні Товариства радянсько-болгарської дружби. Тривалий час ці зустрічі були епізодичними, до того часу, поки мені не доручили очолити Товариство «Україна-Болгарія». Мої вагання щодо прийняття почесної та відповідальної посади, що потребує неабияких витрат часу і нервової енергії, розвіяли ветерани Товариства і насамперед його віце-президент М.В. Знаменська, яка була і залишилась основною діячкою у цій громадській організації. Я згодився, бо був упевнений, що ця жінка підтримає, порадить, допоможе. Вона завжди там, де складно, де потрібна її участь. Останні чотири роки доля подарувала мені нагоду працювати разом, постійно бачитись, спільно організовувати і проводити численні заходи, спрямовані на розвиток дружніх зв'язків між народами України і Болгарії.

Кожна зустріч із Маргаритою Василівною дарує незабутні враження. Вона не лише красива, чарівна жінка, із щирою доброю душею, а й відомий науковець, громадський діяч, талановита людина, яка вкрай закохана у живопис.

Не легким шляхом прийшла вона до втілення своєї мрії. Народилася 1935 року в м. Коростені, Житомирської області. Вищу освіту здобула на історичному факультеті Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова. Повернувшись до Києва, працювала в Українському Товаристві дружби і культурного зв'язку із зарубіжними країнами, обіймала посаду Відповідального секретаря Українського відділення Товариства радянсько-болгарської дружби, виконувала обов'язки старшого референта по роботі з Болгарією, Югославією, Румунією. Своєю працею сприяла встановленню всебічних зв'язків між громадськими організаціями України та країн Центральної й Південно-Східної Європи, особливо Болгарії.

Згодом була запрошена на роботу в Інститут історії України Національної академії наук України, де впродовж понад тридцять років досліджувала відносини та історичні зв'язки між Україною і зарубіжними державами. Тема співпраці України з Болгарією червоною ниткою проходила в усіх її наукових працях, особливо після захисту 1971 року кандидатської дисертації та видання монографії «Дружба мільйонів». Загалом М.В. Знаменська авторка багатьох статей і матеріалів у наукових, літературних і

громадсько-політичних виданнях України й Болгарії. Чимало її наукових статей увійшло в «Малий словник історії України» та «Енциклопедію історії України».

Як науковець Маргарита Василівна вивчала історію мистецтв, велику увагу приділяла ознайомленню з творчістю видатних майстрів пензля, рецензувала й друкувала власні статті й нариси з образотворчого мистецтва. Разом із науковою працею робила і свої перші спроби у живопису. Та, на жаль, напружений ритм життя не залишав вільного часу аби повністю віддатись улюбленій справі. Тільки маючи за плечима достатній життєвий досвід, вона спромоглася зануритись у творчість.

Нині Маргарита Василівна напружено працює, надолужуючи час для творчості, якого їй так не вистачало раніше. У домашній оселі, що стала її художньою майстернею, з'являються все нові й нові полотна – пейзажі, натюрморти (олія, акварель). Упродовж 2002-2010 рр. відбулося її 16 персональних виставок живописних робіт у художніх галереях Москви, Парижа, Женеви. Нагородою стали численні грамоти й дипломи міжнародних творчих організацій. Вона є авторкою статей, нарисів про видатних художників, обрана членом Міжнародного художнього фонду. У живописних працях чільне місце належить темі Болгарії. Відома серія її картин – мальовничі куточки чарівної країни, етюди з натури, малюнки з квітами. Вони вражають винятковою щирістю, відчуттям світла, цілісністю композиції й кольору. Картини Маргарити Василівни прикрашають приватні колекції багатьох шанувальників її творчості.

М.В. Знаменська як одна із засновниць Товариства «Україна-Болгарія» завжди, уже понад п'ятдесят років, знаходить вільну годину аби взяти активну участь у заходах Товариства по розвитку культурних і дружніх зв'язків із Болгарією, користується великою повагою серед широкого загалу. Її багатогранна і плідна діяльність відзначена нагородами: Почесними грамотами Союзу радянських товариств дружби і культурного зв'язку із зарубіжними країнами, Українського Товариства дружби та Товариства «Україна-Болгарія», Грамотами і Золотими знаками Всенародного комітету болгаро-радянської дружби, Почесними грамотами Посольства Республіки Болгарія в Україні та Уряду Болгарії «За внесок у розвиток дружби і співробітництва між Болгарією і Україною». 2008 року вона нагороджена Почесною відзнакою «Знак Пошани» Товариства «Україна-Болгарія» з нагоди 50-ліття від дня його утворення.

...Минають роки, у пам'яті залишилося багато корисних справ, подарованих Маргаритою Василівною людям, суспільству. Та не згасає ентузіазм, не залишають сили жінку, яка дивиться у майбутнє, має безліч цікавих пропозицій і творчих планів. Вона у дорозі, у пошуку на шляху нових звершень, тому що її життєве кредо: «Добрими справами прикрашай життя».